

F R A N C O N I A .

FRANCONIA partim plana est, & partim montosa; montes ipsi haud difficiles sunt; ager non admodum pinguis; nam plerumq. arenosus est. Multis in locis confiti colles vineis, gratum producunt vinum; maximè verò apud Herbipolim (vulgò **Wirtzburg**) Multæ siluæ, & multa venatio est. Terra in multos partita est dominos, quamvis Episcopum Herbipolensem Ducem Franconiæ dicant. Maguntina Ecclesia & Bambergensis plurima obtinent loca. Palatinus quoque Comes haud paruum occupat partem. Marchiones Orantes in ea sunt. Multæ præterea ciuitates Imperiales apud Francones florent.

De Norimberga dubium est, Franconiæ an Boiariæ cedat; ipsum nomen indicat ad Boiarios urbem pertinere. Norimberga enim Noricum montem significat; ob quam rem patet Noricorum ciuitatem fuisse. Noricis autem Boiariæ successere: & nunc ea portio terræ Boiariæ, quæ inter Danubium & Norimbergam iacet, Noricum appellatur. Ciuitas tamen in Parochia Bambergensi est, quæ ad Francones pertinet. Ipsi Norimbergenfes nec Boiarios, nec Francones videri se volunt. Sed tertium quoddam separatum genus. Vrbs ea nobilis, magnificis operibus publicis ac priuatis ornata est. Amne Pegnitio interlabitur, in agro sterili & arenoso condita, atque ob eam rem industriofo populo: omnes enim aut opifices sunt, aut negotiatores: hinc multæ illis diuitiæ, & magnum in Germania nomen. Aptissima Imperatorum sedes, libera vrbs, & in medio fermè Germaniæ sita.

Inter Bambergam & Norimbergam Forchaim iacet, famosum niueo pane oppidum. Incolæ patriam fuisse Pilati putant. Hæc hætenus Pius II. in Europæ suæ descriptione. Consule etiam Ioannem Aubanum, Hermannum Comitem Nuenarium, Munsterum, Rithaymerum, Hunibaldum, Abb. Trithemium, & Ioannem Auentinum, qui eius urbem primariam VVirtzburgum, olim Pœoniam vocatam autumat.

M O N A S T E R I E N S I S E P I S C O P A T V S .

DE hoc Episcopatu hæc habet Sebastianus Munsterus in sua Cosmographia: **CAROLVS** Magnus tertiam Episcopalem Ecclesiam erexit in Mediterraneis Saxoniae, nunc VVestphaliæ in Myningrode, loco, qui postea ab insigni ibi fundato monasterio, Monasterium fuit denominatus; ordinauitque ibi Episcopum Ludgerum, natione Frisium. Cuius successor Hermannus dedicauit & consecratum Monasterium & Ecclesiam trans aquas, in titulum & honorem Beatæ Mariæ virginis; quod Monasterium breui ita creuit, adeoque factum est celebre, vt nomen dederit & ciuitati & Episcopo, ita vt paulatim abolito veteri Mingardeuordensi vocabulo, inceperit dici ciuitas & Ecclesia Monasteriensis, quod nomen præualuit in hodiernum vsque diem. Hætenus ex Crantzio Munsterus. Vide de hoc Episcopatu, & Osnabrugensi, Saxoniam Alb. Crantzij, & VVestphaliæ commentaria Hamelmanni.

Hæc vrbs maximam anno 1533. cladem ab Anabaptistis accepit, qui eam ciuibus expulsi inuasērunt, Regeq. ex eorum colluue creato, eam contra eius Episcopum, Archiepiscopum Coloniensem, & Ducem Cliuensem, qui illam valido exercitu obsederant, per annum quasi tenuerunt: Sed Episcopus tandem cum suis superior factus, supplicium de illis, Regeq. illorum (vti meruerant) sumpsit.

